

«... εἰ δὲ καὶ τοὺς ἐτύχει θάνατος χωρὶς κληρονόμους, νὰ ἐπιστρέφονται τὰ ἄνωθεν ὄλα, πουρκοδοτισμένα εἰς τοὺς πλέον πρόθιμους (= ἐγγυτέρους) ἐδικούς, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου μας...».

341

1738. Προικοσύμφωνον 8 Ἀπριλίου, ἐκ Παροικίας Πάρο υ, ἐν 57, σ. 171–172· (ὁμοίως, ὡς ἄνωτέρω).

342

1739. Προικοσύμφωνον 30 Ἰουνίου, ἐν Παροικίᾳ Πάρο υ, ἐν 57, σ. 173–175·

(ὁμοίως, ὡς ἄνωτέρω· ἐν συνεχείᾳ: «... λέγοντας, ὄντας κληρονόμους ἔχουν, νὰ εἶναι νόμου ἡλικίας· εἰ δὲ ἀνήλικο καὶ ἀποθάνει, πάλι ὅμοιον τρόπον νὰ ἐπιστρέφονται, ὡς εἴπαμε...»).

343

1739–1746. Βεράτιον ὑπὲρ μ. Γρηγορίου τοῦ Νόβι–Παζάρ, ἐν 76, σ. 18–24.

344

1740. Ἀχτναμές ὑπὲρ Χίου, μνημ. ἐν 451, σ. 13 σημ. 1.

345

1740. Πάχτωσις κτήματος ἐν Νάξω, ἀνέκδοτος, ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 189.

«... καὶ γινώντας ἰντράδα, ποῦ ἤθελεν ἐξαποστείλει ὁ Κύριος, εὐγάζοντας τὸ πέμπτο τῆς ἀφεντίας, ἤγουν τῆς βοεβοντίας, νὰ μοιράζου(ν) ἴσια πρὸς ἴσια εἰς τὴν μέση καὶ νὰ πέρνουν πᾶσα θέλημα οἱ παντικατόροι τῶν αὐτῶν οἰκοκοίρηδων, τόσον οἱ σημερνοί, τόσον καὶ οἱ μεταγενέστεροι, εἰς κάθε ἐσοδείαν ποῦ ἤθελε κάμει τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ εἶναι κρατημένοι οἱ παντικατόροι αἰωνίως μὲ ἀγώγια καὶ ἔξοδά τος, νὰ πηγαίνουν τὴν πάρτη τῶν νοικοκυρέων εἰς ἀρχοντικά τους, εἰς τὴν χώραν, καὶ κάθε ἐβδομάδα νὰ τῶν φέρουν τὸ καλαθιάτικό τους, ὡσὰν καὶ ἀπὸ τοῦ χωραφιοῦ τὸν καρπὸν καὶ ἀπὸ τι ἄλλο εἶδος ἔχει τὸ πρᾶγμα, νὰ τὸ πηγαίνουν διχῶς ἀντιλογίαν... καὶ εἰσὲ καιρὸν ὅπου τὰ μέρη ἢ οἱ κληρονόμοι, πῶς δὲν ἔκαναν καλὰ καὶ ἤθελεν γυρέφουν νὰ βγάλουν ἀδίκως καὶ παραλόγως τὸν κατὰ καιροῦ δουλευτὴν καὶ παντικάτορα καὶ τὸ πρᾶγμα ἦτον εἰς ὅλους τους τοὺς καμάτους κυβερνημένον καὶ δουλεμένον, κατὰ τὴν τάξιν τῶν παντοτεινῶν πραγμάτων, νὰ πέρνουν τὸ τετάρτι τους ξεκαθαρίζοντας καὶ λέσι ὁμοφώνως ὁ ἀφέντης Π.Σ., μὲ τὸν Β., τὸν εἰρημένον παντικάτορα, ὅτι... καὶ διὰ τὴν τιμὴν τοῦ πραγμάτου, ἀμπελίου καὶ χωραφίου μετὰ πασῶν τῶν δικαιωμάτων του, ἔδοσεν ὁ παντικάτορας... ριάλια 32 1/2 τοῦ ἀφέντη Π.Σ.,

τὰ ὅποια τὰ ἔλαβεν χειροδοτῶς. Ὅθεν καὶ τὰ μέρη βάνουν ἀλληλογίαν, ὅποιος ἤθελε πα-
ρεῦει (;) ἀπὸ τοὺς παρόντας ταιριασμοὺς καὶ καβούλια, νὰ πληρώνη τοῦ ἀσκανδάλιστου
ριάλια εἴκοσι . . . ὅθεν διὰ νὰ εἶναι ἡ παροῦσα βέβαιη, αἰωνία, δυνατὴ καὶ ἀχάλαστη,
βεβαιώνεται . . . Καὶ διὰ τὸ γεμικλίκι τοῦ παντικιοῦ ὑπόσχεται, κάθε ἔτος νὰ δίνουν αἰω-
νίως τῶν νοικοκύρηδων, παράδες εἴκοσι πέντε καὶ νὰ μὴν χρεωστεῖ ἄλλο περισσότερον
γεμικλίκι νὰ δίνουν οἱ παντικατόροι . . . ».

346

1741. Ἀπόφ. Ἀντ. Λορεδάν, Γενικοῦ κατὰ θάλασσαν Προβλεπτοῦ . . .
Βενετίας, περὶ τῆς ἐλλ. Κοινότητος Π ρ ε β έ ζ η ς,
ἐν 245, σ. 524-525.

347

1742. Φιρμάνιον ὑπὲρ τῶν κατοίκων τῆς νήσου Ν ά ξ ο υ κατὰ τῶν ὑπερ-
βασιῶν τῶν «βοεβοντάδων»,
ἐν 146, σ. 85-87.

348

1742. Ἀναφορὰ 26 Μαρτίου προξένου Ἐνετίας ἐν Θ ε σ σ α λ ο ν ί κ η,
ἐν 244, σ. 312.
« . . . ὅλοι οἱ δημογέροντες τῆς ἐλληνικῆς κοινότητος, εἴκοσι τὸν ἀριθμόν ».

349

1742. Φιρμάνιον σ. Μαχμούτ Α', περὶ ἀνωτάτου ὀρίου τόκου,
ἐν 169, Α', σ. 345-346. (Μὴ συμφωνηθέντος τόκου «δι' ἱερᾶς πράξεως», δὲν δύναται νὰ
ζητηθῇ τοιοῦτος. Ἀνώτατος τόκος 10%-11 1/2 %).

349α

1742. Φιρμάνιον, καθ' ὃ ἡ περιουσία τῶν ἀποβιούντων μοναχῶν ἀνήκει
ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὰς Μονάς,
μνημ. ἐν ἐτέρῳ φιρμανίῳ τοῦ 1764. Πρβλ. κατωτέρω ἀριθ. 397.

350

1742 (?). Συνοδικὴ ἀπόφασις πΚ. Πα ῖ σ ί ο υ Β',
ἐν 70, Α', σ. 222-230.

« . . . τὴν διαθήκην . . . διὰ τὴν στέρησιν τῆς ὑπογραφῆς καὶ μαρτύρων . . . ἵνα ἡ μὲν
ρηθεῖσα διαθήκη . . . ὡς ἀληθῆς καὶ βεβαία αὐτοῦ βούλησις, καθὼς ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ
αὐτοῦ πατρός, ἐνόρκως μαρτυροῦντος, καὶ ὑπὸ τοῦ γραφέως μαρτυρεῖται, καὶ ὡς τὸ δίκαιον
σώζουσα . . . διὰ τὰς εἰρημένας τοῦ καιροῦ περιπετείας : . . . ».

